

modsatning i forhold til en liberal politik? Lad os få et svar fra hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det har jeg intet imod, og jeg har slet ikke noget imod, at man giver støtte til lokalradioer.

Til hr. Holger K. Nielsen: Det er jo ikke støtten til menneskerettighedsorganisationer, ngo'er, vi vil ind og pille ved. Det er jo ikke korrekt, at det udelukkende er den støtte, som det handler om. Det er programsamarbejdet med de enkelte lande, hvor vi indirekte er med til at finansiere, at de kan sende soldater ind i nabolandene. Vi er med det programsamarbejde, vi har med det enkelte lands regering, f.eks. med til at finansiere en infrastruktur, som gør, at man kan sende soldater ind i nabolandet. Det er jo disse programsamarbejder med de lande, hvor vi kan konstatere, at der er problemer, som vi ønsker at kigge nærmere på.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen så må hr. Jens Rohde da fortælle, hvad det er for lande, det drejer sig om. Der bliver talt om de lande, hvor der sker det og det. Jamen hvad er det for lande? Lad os få det at vide, løft sløret! Talerstolen er til, for at hr. Jens Rohde kan stå heroppe og fortælle hele den danske befolkning, hvad det er for lande, der ikke længere skal have ulandsbistand. Lad os få det at vide. Hvorfor skal det være en hemmelighed? Lad os da få det at vide.

Og så taler hr. Jens Rohde om infrastruktur, der kan sikre, at man fører krig. Jamen hvordan kan støtte til lokalradioer betyde, at man bedre kan føre krig? Hvordan kan støtte til kvindegrupper betyde, at man bedre kan føre krig? Sandheden er jo, at den danske ulandsbistand jo ikke går til de korrupte regimer, men netop går til støtte af det, man kalder det civile samfund, til lokalområder, til menneskerettighedsgrupper. Derfor er det da en fantastisk vigtig pointe, at vi fastholder en støtte, der kan sikre good governance, som man kalder det i fagsproget, demokratiudvikling i de pågældende ulande.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Holger K. Nielsen: Det er jo heller ikke den støtte til kvindegrupper, til menneskerettighedsorganisationer, til lokalradioer, vi vil gå ind og kigge på. Det er jo de programsamarbejder, vi

har med de enkelte landes regeringer, hvor vi skal ind og vurdere nøje.

Jeg kan ikke hundrede procent lægge mig fast på, hvilke lande det er, men der er da ingen tvivl om, at lande som Burkina Faso, Bangladesh og Vietnam er lande, som vi vil have under en særlig lup. Men vi kommer det altså ikke nærmere på nuværende tidspunkt, fordi vi er ved at gennemgå det hele. Vi har lige sat os. Nu må vi se, hvad der ligger fra den tidligere regering. Det er ikke altid lige nemt at overskue.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nej, det er ikke lige nemt at overskue for unge mennesker. Men jeg skal gerne hjælpe, og hr. Jens Rohde er altid velkommen til at tage telefonen og ringe.

Jeg noterer mig, at hr. Jens Rohde i et af sine svar formulerer sig sådan, jeg tror, det næsten er ordret: Vi har besluttet – og »vi« er altså regeringen – at det skal være 1,5 mio. kr. i besparelse. Citat slut.

Det er jo sådan set fair nok, men det harmonerer jo ikke særlig godt med den begrundelse, som hr. Jens Rohde kommer med heroppe fra talerstolen, at man vil gå alle projekter igennem for at se, hvad der ikke er godt og pille det ud. Så burde man jo starte den vej rundt i stedet for at starte med et måltal for besparelser. Derfor virker den argumentation virkelig meget søgt og udvendig. Og det er en mistillid til det arbejde, der er udført af et bredt flertal i Folketinget i mere end 10 år omkring udviklingsbistanden.

Kl. 10.55

Og så forstår jeg stadig væk ikke, må jeg understrege, at Venstre vil tage fra de fattigste folkepensionister i fremtiden, bare fordi der er en bestemt overskrift på en konto. Hvis jeg nu hjælper hr. Jens Rohde med at ændre den overskrift, kan vi så blive fri for, at der bliver taget fra de fattige folkepensionister og givet til de rige?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi var meget skeptiske over for den tvungne opsparring, som blev lavet dengang, og når det nu skulle være en tvungen opsparring, var betingelsen jo, at man fik de penge, man satte ind, tilbage. Det var i øvrigt regeringens eget forslag. Vi er imod den omfordeling, der sker af pensionsbidraget.

Må jeg så sige: Vi lander på 1,5 mia. kr., og det er jo tilfældigt. Det er det, for det, vi siger, er, at